

jeg tilbageholdt, da jeg, skjøndt jeg ingenlunde anseer det for uvæsentligt, dog ikke finder det vigtigt nok til for dets Skyld at udsætte os for, at Lovforslaget atter skulde gaae tilbage til Folkethinget, og jeg vil være fornøiet med at Opmærksomheden dog nu i nogen Grad er bleven henledet paa dette Punkt.

Formanden: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det bebudede Endringsforslag dog egentlig ikke angik denne Paragraph. Men maaskee var det kun en formel Bemærkning den ærede Landssthingsmand forud vilde gjøre.

Ordføreren (Mnsgaard): Hvad § 1 i den forelagte Lov angaaer, saa sigte dertil de Bemærkninger, som i Udvalgets Betænkning ere anførte under Nr. 1, 2, 3 og 4. De fleste af de Gjenstande, som deri ere omhandlede, ere allerede omtalte ved den første Behandling, og jeg skal derfor, da ingen Endringsforslag i den Henseende ere stillede, ikke opholde mig videre derved, forinden jeg seer, om der er Noget, der yttres sig derom. Hvad det 4de Punkt i Udvalgets Betænkning angaaer, skal jeg tillade mig nogle faa Uttringer. Det maa henføres til den Pasfus i § 1, hvor det hedder, at „af de Prioriteter, som indestaae i de Eiendomme, som ere frie for at betale Krigsskat, erlægges $\frac{1}{16}$ af et Aars Rente, hvilken indbetales paa Amtstuen af vedkommende Eiendomsbesiddere, der iøvrigt i saa Henseende have at iagttage de for dette Tilfælde nødvendige Bestemmelser i denne Paragraph“. Det er i denne Henseende bemærket, at der er flere Formalteter, der saaledes skulle iagttages, nemlig at vedkommende Ciere af disse smaa Eiendomme skulle forskaffe sig Pantteattest af vedkommende Retskrivere, de skulle derefter indbetale $\frac{1}{16}$ af Renten, de skulle saa aflevere Secundaqvittering til Amtmanden, og, hvis dette ikke iagttages, saa udsætte de sig for en Mulct af 5—50 Rbd. Det turde være noget betænkeligt, at give disse Forskrifter, især med Hensyn til disse smaa Eiendomme, hvis Besiddere som oftest maaskee ikke engang kjende en saadan Bestemmelse, og dette forekommer Udvalget saa meget mere betænkeligt som de islor vare frie for at betale en saadan Afgift, og det altsaa er et nyt Paalæg, og de

kunne altsaa maaskee slutte, at det Samme er Tilfældet denne Gang som forrige Gang. Imidlertid har Udvalget ikke troet at burde foretage nogen Forandring, men dog troet at burde henstille til den høitstærede Finantsminister, om der ikke maaskee kunde søjes en eller anden Foranstaltning til yderligere at oplyse Besidderne af disse smaa Eiendomme om de Forpligtelser, som i den Henseende ere paa lagte dem, enten gjennem Amtsforvalteren eller Communalbestyrelsen eller maaskee paa anden Maade.

Finantsministeren: I Anledning af hvad der saaledes er blevet yttret, skal jeg alene bemærke, at jeg vil lade det være mig magtpaaliggende at tage under Overveieelse, hvorledes man bedst kan undgaae at slike Feiltagelser indløbe fra de Paagjeldendes Side, og jeg troer, at det vistnok bedst vilde kunne opnaaes paa den Maade, som af den ærede Ordfører blev antydet, nemlig gjennem Amtsforvalterne.

M. W. Bruun: Det Punkt, som den ærede Ordfører har omtalt, var netop den Gjenstand, hvortil jeg sigtede, da jeg under den første Behandling yttrede, at jeg kunde ønske at indhente Oplysninger af den høitagtede Finantsminister. Jeg skal ogsaa aldeles henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt, men maa dog endnu tilføie, om ikke det, som agtedes opnaaet, meget sikkrere vilde opnaaes paa den Maade, at vedkommende Retskrivere tilstillede Amtsforvalterne de Attester, som de dog alligevel vilde komme til at udstede, naar vedkommende Ciere henvendte sig til dem derom. Derefter vilde Amtsforvalteren ligefrem kunne opkræve Skatten i Forbindelse med de øvrige Skatter, som svares af vedkommende Huuseiere, og vedkommende Retskrivers Arbejde vilde ikke derved forøges, da de samme Attester alligevel blive at udstede, kun med den Forskjel, at de, saaledes som jeg tillod mig at henstille til den høitagtede Finantsminister, udstedes uden at blive affordrede, hvorimod de efter Lovforslaget kun vilde blive udstedte derved, at vedkommende Huuseiere henvendte sig til dem derom.

Finantsministeren: Af det sidst Uttrede seer jeg, at det ikke er undgaaet den ærede